

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΑΔΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

‘Ο Γκέννης κι’ ο Μαρξς,
μιλούνε κι’ άπορείς.

Μ. — Έσήμερα ή γλώσσα σου, τι θαύρη νά λιμάρη;
Γ. — ‘Ακόμα δέν ευλόγησας άκάθαρτο τομάρι;

‘Ακόμα δέν σ’ έκλείσανε νά μή σέ βλέπω ‘μπρός μου
παρά γυρίζεις λεύτερος για φόρτωμα του κόσμου;
‘Ακόμα δέν ευλόγησας νά δοξαστής κρυμένος
και στην αιώνιον ζωήν νά πᾶς άσβεστωμένος;

‘Η ευλογία κηρύσσεται στην πόλιν επισήμως
κι’ ο γέρον ό άόματος ήγουν ό μπάριμπα Σίμος,
πού των πολλών τό έλεος ζητούσε στά όλόρτα
σταθμεύων και ιστάμενος στού Μάνεση την πόρτα,
μέ δαύτην έτριγύριζε σέ δρόμους και παλάτια
και δέν την έβλεπε ποτέ γιατί δέν είχε μάτια

Πολλοί τώδιναν του τυφλού τό δίλεφτο στό χέρι
μά δέν κατάλαβε κανείς τί εδ λόγιαν φέρει
άλλά ό άόμαρχος, Μαρξ, πλησίον του περνώντας
άπέως τον κατάλαβε πώς είν’ ευλογιώντας,
και έτσι τον έλέησαν σ’ αυτό τό μεταξύ,
άκόμα σαπουνίζονται μέ φανικόν δξύ.

Μ. — Περίεργον, ούτε κι’ έγώ νά μή τον έννοήσω
πούτανε στην « ‘Ανάλεψη » κι’ έβάστας τό ‘σο!
‘Αλλά και πού στο διάολο κανείς νά κακοβάλλη
πώς ένας μέ την ευλογία θά περβατή νά ψάλλη!
‘Υστερα τώμαθα κι’ έγώ κι’ επήγα νά λυσάξω
κι’ από τό φόβο τον πολλόν, έγύρεψα ν’ αλλάξω!

Γ. — Και ποιος δέν έφοβήθηκε μ’ αυτόν τον διακοιμάρη,
όποιος τον έπλησίασε άκόμα δέ σταμάρει!
‘Ο Μάνεσης ό καπερός πώμιλισε μαζί του,
ώς άντελήφθη του κακού,
τριάντα βάζα φανικού
τᾶνοιξε και τὰ όίπισε μέσα στό μαγαζί του.

Και παρακάτον ό Μπασιάς μέ τις έφημερίδες
έκαμ’ από τό φόβο του δυό μάτια σά γαρίδες,
κι’ ό Παμεινώντας ό Πανᾶς μέ τὰ γλυκίσματά του,
έτριφτηκε μέ κάμφορα άπάνου κι’ άπουκάτου.
Τού Μαλισιάνου τού παπᾶ τώκαμε τέτοια φρίκη,
πού έλιβανιζώτουνε μέσα στό γενετίκι.

Μ. — ‘Απάνου στην ‘Ανάλεψη τ’ άκούσανε σά σμπάρο
έκεϊνοι πωτριφτήκανε στού Σίμου τό ταμπάρο.
Και δηλαδή τό έννοείς και τό καταλαβένεις
τό πόσον έταράχτηκε ό Σάββας ό ‘Αρσένης,
πού δίπλα στό στασίδι του ό Σίμος κουμπισμένος
τον ευλογούντα έψαλλε υπερευλογησμένος!

Γ. — Ποτέ μου δέν τό πλάστενα πώς μέσα σ’ ‘Αργοστόλι,
σ’ έτσι κομμή και καθαρή κι’ έταρεπισμένη πόλη,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ. 54.4142.0050

ποῦ ἐφυντεύθησαν μουσικῆς κι' ἓνα σωρὸ διαβόλοι,
σ' εὐλογημένην ἐποχὴν θὰ εὐλογιάσουμ' ὅλοι!
Κι' ἄλλες φορὲς μᾶς ἤρχετο ἡ εὐγενὴς κυρία
μὰ τὴν ἐξεμπερδεύαμε μὲ πρώτη εὐκαιρία!

=

Καὶ τώρα ποῦν' ἡ πόλις μας λουσάδα μὲ τὴ μόδα,
μὲ σχέδιο παρισινὸ,
π' ὥς καὶ στοῦ Πόγγη τὸ στενὸ
ἐβλάστησαν γαρούφαλα καὶ μάρσα καὶ ῥόδα,
κατέκτισε τὸ ἔδαφος ἡ νόσος ἐν συντόμῳ
κι' οἱ ὑποπτοι ἀνύποπτοι περιπατοῦν στὸ δρόμο.

=

Τί πρόνοια, μωρὲ Μαρῆ, καὶ φύλαξις σπανία!
Τί μέτρα προοδευτικὰ γιὰ τὴ συγκοινωνία!
Τοὺς ἀσθενεῖς νὰ πέρνουνε κι' ἀμέσως νὰ σφαλᾶνε
κι' ἐλεύθερους ν' ἀφήνουνε αὐτοὺς ποῦ τοὺς φυλάνε!
"Ο φύλαξ ὁ ἱστάμενος στοῦ ἀσθενοῦς τὴ σκάλα,
ἐγκαταλείπει τὴ φρουρὰ
καὶ περβατεῖ στὴν ἀγορὰ
ὅσο ποῦ ναῦρε γάλα!

=

Στὸ δῆμαρχο δὲν ἔχουμε παράπονο κανένα
χάρισμα βασινοῦρεται ὁ κόσμος ὅλο ἐνι
κι' ὅταν ἡ νόσος ἔτρεξε μὲ βήματα γενναῖα
κι' ἐρίνατε τὰ κρούσματα θαρρῶ, δεκαεννέα,
κι' ὁ κόσμος τὰ χρειάστηκε κι' ἀρχίνησε νὰ φρίττει,
αὐτοστιγμὴ ἐνοίκιασε τοῦ Καίσαρος τὸ σπῆτι,
κι' ἀπέστειλε διὰ νυκτός τοὺς πλείστους τῶν κατοίκων
ὑπὸ τὴν εὐλογίαν του στοῦ Καίσαρος τὸν οἶκον.

=

"Αν εὐλογιάσης βρὲ Μορῆ, ποσῶς μὴ δειλιάσης
θὰ πᾶς καὶ σὺ στοῦ Καίσαρα
μὲ ἄμαξα στὰ τέσσαρα
καὶ θὰ καλοπεράσης.

Τί ἐκατάλαβες νὰ ζῆς καὶ νᾶσαι πεινασμένος;
Καλλίτερα στοῦ Καίσαρος ἀραποβλογιασμένος!

=

Καλλίτερα ν' ἀκολουθῆς τοῦ Καίσαρος τὸ δρόμο
διὰ νὰ μὴν ἀνησυχῆς ποσῶς τὸν ἀστυνόμο
ποῦ πρὶν ἀκόμη νὰ φανῇ ἐξάνθημα στὸ Σῆμο,
ἀμέσως ἀνεπάρεκτιαν ἐδήλωσε στὸ Δῆμο.
Καὶ ἀνεπάρεκτιαν, Μαρῆ, θὰ πῇ κατὰ τὸν νόμον,
γι' αὐτὰ νὰ μὴ ζαλιζετε π' ὥς τὸν ἀστυνόμον.

=

Αὐτὸ θὰ πῇ Κυβέρνησις καὶ "Ρωμαιοσύνης κράτος"
ὅλος ὁ κόσμος τοῦ νομοῦ νᾶν' εὐλογία γεμᾶτος,
καὶ νὰ κολλᾶς τὸ μόνυμα ἀπὸ τὸ γείτονά σου
καὶ νὰ πηγαίνης στὴν "Αρχὴν γιὰ τὰ παράπονά σου
καὶ νὰ σοῦ λήν « τᾶκουσα μὰ πῶς νὰ σὲ συνδράμω
ἀφοῦ δὲν ἔχω δύναμιν τὸ χρέος μου νὰ κάμω ; »

=

"Η εὐλογία, μωρὲ Μαρῆ, μᾶς ἤρθε μὲ φουρνάνα
κι' εἶδα τὸν Παξυνόπουλο κι' εἶδα καὶ τὸ Φοντάνα
ποῦ καδινάτσο ἔβαλαν κι' οἱ δυὸ στὸ Σχολαρχεῖο
προτοῦ νὰ πέση καὶ σ' αὐτοὺς τοῦ Σίμου τὸ λαχεῖο.
Εὐθὺς δὲ κι' ὁ Τσερνοτάς ἐσφάλισε τὸ Πλῆρες
γιὰ νὰ μὴν ἔχουν μετ' αὐτοῦ συνάρειαν ἢ κλήρες.

=

"Αμέσως ἔκλεισε, Μαρῆ, ὁ κλάδος ὁ δραστήριος
πρὸς σωτηρίαν τοῦ λαοῦ τὸ κλεῖ καὶ ὁ Σωτήριος.
"Ολοι μαζὺ τὰ κλείσανε δασκάλες καὶ δασκάλοι,
κάθε δασκάλα ζηλευτὴ
δὲν εἴμπορεῖ νὰ παντρευτῇ
ἂν ἔβγῃ στὸ μονιράκι της τῆς εὐλογίᾳς τὸ χάλι,

=

"Εδῶ ἀσθένεια δεινὴ
καὶ στὸ Ληξοῦρι χαρμονὴ
καὶ ὑπερέτα γένεται
ἔτσι' εἶν' ὁ κόσμος βρὲ Μαρῆ· μὴ σοῦ παραξοφαίνεται!
"Εμεῖς ἐδῶ γυρίζουμε γυμνοὶ κι' εὐλογιασμένοι
καὶ τὸν τρανὸ μας βασιλῆα
τὸν πέρνουνε μὲ τὰ βιολιά,
"Υγγλέξοι μεθυσμένοι!

=

Κι' ὅλος ὁ κόσμος τᾶχασε ποῦ βλέπει τὴν "Αγγλία
τόση νὰ δείχνῃ πρὸς ἡμᾶς ἀγάπη καὶ φιλία
κι' ἐγὼ ἄλλοιῶς δὲν ἐξηγῶ τὴν τρέλλα της τὴν τόση,
παρὰ πῶς ἡ θὰ σκέπτεται τὴν Κρήτη νὰ μᾶς δώσῃ,
ἢ κάτι συλλογίζεται κρυφὰ νὰ μᾶς σκαρώσῃ.
"Ο τόσος ἐνθουσιασμός ὑπὲρ τοῦ βασιλέως,
μπορεῖ νὰ βγῇ καὶ σὲ καλὸ, ἀλλὰ μπορεῖ κι' ἄλλῶς!
Πρὶν νὰ μᾶς εὔρουνε κι' ἐμᾶς ὁ ἐμετός κι' οἱ πόνοι,
νὰ συγχαροῦμε βρὲ Μαρῆ, τὸ Γιάννη τὸ Βρονώνη,
ποῦ διαρκούσης ἐποχῆς πολιτικῶς ἐδδσίμονος,
ἐδιορίσθη κατ' αὐτὰς νομάρχης Λακεδαιμόνος.
κι' « ὦ ξεῖν' ἀγγέλειν λέγομεν τοῖς Λακεδαιμονίοις,
ὅτι ὁ δις ἀποτυχὼν
νῦν θριαμβεῖ νομαρχῶν
τοῖς ῥήμασι πεδόμενος ἀπὸ τοῖς Κορδοῖσις! »

=

ΠΕΣ ΜΟΥ

Σὲ βλέπω νᾶσαι πικραμένη,
να μὲ κυτᾶζες δακρυσμένα,
βλέπω στὰ φύλλα σου νὰ μένῃ
πικρὸ χαμόγελο, ὠϊμένα!
Τριανταφυλλιά μου ἀγαπημένη,
ἄχ! μὴ θυμᾶς εὐτυχισμένες
στιγμὲς ποῦ σ' εἶχαν χαϊδεμένη
χωρὶς καῦμους καὶ χωρὶς ἐγνοίες;
Θυμᾶσαι ἴσως τὰ δροσάτα
χαϊδευτικὰ μαϊστραλάκια,
π' ἀρωματίζοντο στ' ἀφράτα
τὰ λιγιστά σου μπουμπουκάκια;
Τριανταφυλλοῦλά μου μικροῦλα,
μὲν ἐνθυμεῖσαι τὸν "Απρίλη
ποῦ κάθε αὐγὴ μὲ τὴ δροσοῦλα
καμάρια σῶκανε μιὰ φίλη;
Μὴν εἶσαι, πές μου, ἐρωτευμένη
ποῦ σιωπᾶς κι' ἀναστενάξεις
κι' εἶν' ἡ καρδιά σου πονεμένη
καὶ μορμαμένα μὲ κυτᾶζεις;
Καὶ λαχτυρεῖς καὶ ὑποφέρνεις;
πές μου, φτωχὴ τριανταφυλλιά μου
γιατί τὸ νοῦ μου συνεπέρνεις
καὶ λαχταρίζεις τὴν καρδιά μου!
Θυμᾶσαι ἴσως ἓνα βράδυ,
τὸ βράδυ αὐτό, αὐτὸ καὶ μόνο,
πῶκοφα ῥόδο γιὰ σημάδι
καὶ τὸ προσέφερα μὲ πόνο;
Ποῦ ξάφνου "πρόβαλ' ἡ σελήνη
κι' εἶδες δυὸ μᾶτια δακρυσμένα,
κι' εἶδες στὰ στήθη μου ἐκείνη,
δειλὰ νὰ γέρνῃ ἐρωτευμένα;
"Αχ! μίλησέ μου καὶ μὴ γέρνης
πονετικὰ, τριανταφυλλιά μου,
γιατί τὸ νοῦ μου συνεπέρνεις
καὶ λαχταρίζεις τὴν καρδιά μου!

Ρεψοκίνδυνος

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

"Επὶρ' ἀπὸ τ' ἀμίλητο νερὸ
καὶ δὲν θὰ σοῦ μιλήσω γιὰ καιρό.
"Εσὺ μ' αὐτὸ ἐπότησις τῇ δόλια μου καρδίᾳ,
ἐκλείδωσες τὸ στόμα μου κι' ἐπήρες τὰ κλειδιά!
Μὰ κι' ὅταν πῇς θελήσῃς ἡ ἴδια νὰ τ' ἀνοίξῃς
ἀλλοίμονο σὲ σένα· φαντάσου πῶς θὰ φρίξῃς!
Γιατί μὲ τὸ κλειδάκι σου ὅταν θὰ δοκιμάσῃς,
ἐκεῖ· ο δὲν θ' ἀνοίγῃ πιά· τὴν κλειδωνιὰ θὰ σπάσῃς,
θὰ βάλῃς κάτω μὲ θυμὸ τὴν τόση πονηριά,
καὶ τὴν μὲτ' ἐκείνην, κατὰ μὲτ' ἐκείνην, μόνο θὰ βρῇς σκουριά!

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ

ΠΙΑΝΙΣΙΜΟ!

Τὸ δαβατάριζο πονεῖ, δὲν περπατεῖ· πετάει!
Σκλαβώνει μὲ τὰ μᾶτια του τὰ μᾶτια ποῦ κινεῖ!
Εἶναι σεμνὸ, εἶν' ὁμορφο, εἶνε γεμᾶτο γλύκα
δὲν ἔχει ὄνομα κοινὸ, δὲν λέγεται Μαρίκα,
ἔχει τῆς Μούσης ὄνομα καὶ Μοῦσα εἶναι ὅλη,
ἀλλὰ στὸν "Ελικῶνα της, . . δὲν φθάνουν οἱ διαβόλοι!!

ΠΙΑΝΟ

Εἶναι καρπὸς τὸ κούμαρο ποῦ βγαίνει στὰ λαγκάδια
ἀλλὰ καὶ στὸν περίπατο φνιτρώνει κάποια βράδια,
καὶ μᾶς τρελλαίνει δείχνοντας τὴν κόκκινή του ὄφι.
"Αλλὰ καὶ χέρι δὲν τολμᾷ ν' ἀπλώσῃ νὰ τὸ κόψῃ
γιατ' εἶν' ψηλὰ, πολὺ ψηλὰ τὸ κούμαρο τ' ἀφράτο
ποῦ μόνο του θὰ μαραθῇ ἂν δὲν κατέβῃ κάτω!

ΔΑΕΓΡΕΤΟ

"Εγραφεν ὁ διδάσκαλος « "Ερατεινὴ μου φίλη
ποῦ νὰ μοῦ ψήσῃς σκέπτεσαι τὸν σπάρων εἰς τὰ χεῖλη,
θὰ ζήσωμεν εὐδαίμονες εἰς βίον πρώτης τάξεως
ὅποταν συμπληρώσαμεν τὰ ἔτη τῆς συντάξεως.
Λυπήσου καὶ παράσχου μοι ἀνάλογον λατρείαν,
θεὰ, ποῦ σ' ἐπλάσεν ὁ Ζεὺς μὲ τὴν γεωμετρίαν! »
κι' αὐτὴ τοῦ εἶπε « δάσκαλε, πρὶν τρελλαθῇς στοχάσου
πῶς δὲν ὑπάρχει τράπεζα διὰ τὰς μετ' οὐχίας σου! »

ΔΑΕΓΡΟ

"Η βασιλῆς σου σὲ τρῶνε·
ἐπῆσε λοιπὸν καλὰ
ἢ κατὰ τοῦ γκατρῶνε
ποῦ τοὺς ἔκαμες μετὰ

καὶ δὲν ἤθελες στὸ χέρι νὰ σημαδεύῃς ποτὲ
γιὰ νὰ μὴ σὲ σχολιάζουν ὅταν εἶσαι ντεκολτέ.

ΦΟΡΤΕ.

"Η Μασκὼ τ' τοῦ Ληξοῦριου προοδεῖε στὰ γερά,
τραγουδοῦν εὐτυχισμένοι
οἱ ἀρτίστες πεινασμένοι
ἀπὸ τὸ Γκραβασαρά.

Κι' ἓνα πιάνο στὸ Ληξοῦρι ὅσο ἔξοχο καὶ νᾶνε,
ἔτσι παίζει, τὸ περᾶνε

Στὸ Ληξοῦρι ἀλεργία, κόρτες, ἔρωτες καὶ γέλοια·
μπρὶο πῆραν τὰ γκατράκια, μπρὶο τὰ δικηγορέλια.
Στὸ Ληξοῦρι λυπημένος δὲν σοῦ φαίνεται κανεὶς·
κάθε βραδὺ δίχνει φλόγα ὁ Γιαννάκης ὁ Τζανῆς,
κι' ὁ χρυσὸς ὁ Διονυσάκης μὲ τὸ εὔρωστο κορμὶ
καρτερεῖ τὴν περιμαντόνα νὰν τοῦ δώσῃ ἀφορμή.

— × × × × —

Τὸ Λιτρουβιὸ τοῦ Βεργωτῇ
ποῦν ἐκκλησιὰ πελεκιτῇ.

Στοῦ Κευρκουμέλη τὸ χωριὸν,
στὸ μάτι τοῦ συρόκου,
ἐγίνηκε τὸ λιτρουβιὸ
τοῦ Βεργωτῇ τοῦ Ῥόκου.

Τὸ βλέπουνε καὶ χάνουνε τὸ νοῦ τους εἰ ἄνθρωποι
δὲν εἶναι τέτοιο λιτρουβιὸ οὔτε καὶ στὴν Εὐρώπῃ.

Ὁ Μπότσολος πώγυρισε τὸν κόσμον μὲ τὸ ζῶ του,
εἶπε πῶς τέτοια μηχανὴ δὲν εἶδε στ' ὄνειρό του.

Ἡ βίδα, τὰ καζάνια του καὶ ὅλα τὰ ἐργαλεῖα,
μ' ὅλο τηλεγραφήματα ἦρθαν ἀφ' τὴν Ἀγγλίαν.

Τὸ πλεῖστον τοῦ ὧς φαίνεται ὁ Ῥόκος ἀποζητεῖ
καὶ σὰν παπὸρο ἐπίασε καὶ ἀρμάτωσ' ἕνα σπῆτι,
οὐλα τὰ ἐκανόνισε μὲ παπερίσι νόμο,

στὸ λάδι ἔχει λογιστῇ, στὰ λιόκουκα λεστρόμο.

Φαῖ, κομίσια καὶ δουλειὰ εἶν' ὅλα μὲ τὴν ὥρα
καὶ ὁ νόμος ἐφαρμόζεται ὅπως καὶ στὰ παπὸρα.

Τοῦ τσοῦρμου τὸν κανονισμό τὸν ἔχει σὲ κουάρδο
καὶ ὁ Ῥόκος μετὰ στέκεται ὡσὰν τὸν Ἑδουάρδο.

Καὶ γράφει ὁ κανονισμὸς « ὅποιος ἐλθὲς θὰ φέρῃ
νᾶχῃ τὸ νοῦ του νὰ κρατῇ τὴ σκούφια του στὸ χέρι,
κι' οὔτε νὰ μὴ συλλογιστῇ πῶς θὰ προσφέρῃ λέξι
ἐπὶ τὸ ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὸ ἄθρο. ἔξῃ. »

Κι' ὅσοι χωριάτες πγένουνε ν' ἀλέσουν τὴν ἐλγὰ τους,
δὲν ξέρουνε νοήματα καὶ βρίσκουν τὸ μπελιὰ τους.

Τσιγάρο, ἐμπνέει στὸ στόμα σου νὰ πάρῃς,
μὲ τὸν καπνὸ τῆς μηχανῆς μονάχα θὰ φομαρῇς.

Τὸν Τσαρισμὸ τὸν ἔθαψαν οἱ Ῥοῦσοι στὴν Ὀδέσσα
καὶ ὁ Ῥόκος τὸν ἀνάστησε στὸ λιτρουβιὸ του μέσα.

Στὸν κόσμον ποῦ βρισκόμαστε ἀκόμα δὲν εὐρέθη
μὲ τόση αὐστηρότητα τὸ λιτρουβιὸ ν' ἀλέθῃ

καὶ τόσο εἶναι αὐστηροὶ οἱ νόμοι του καὶ ὥραιοι,
ποῦ λὲς πῶς εἶν' Ἀρσακειο καὶ ὄχι λιτρουβιαραῖοι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλῶ τοὺς μέχρι σήμερον μὴ πληρώσαντας
τὴν συνδρομὴν των, δια τὸ βιβλίον μου « Κεφαλλη-
νιακά Σύμμικτα » νὰ μὴ ἀναβάλλωσι περαιτέρω τὴν
πληρωμὴν, λαμβάνοντες τὸ βιβλίον παρὰ τῶν πρὸς
τοῦτο ὀρισμένων διανομέων

Ληξούριον 8 Νοεμβρίου 1905.

ΗΛΙΑΣ ΤΣΙΤΣΕΛΗΣ.

ΣΤΟΥ ΜΑΤΑΡΑΓΚΑ μόνον εὐρίσχετε ἐκλεκτό-
τερα ὑφάσματα καὶ τὴν εὐρωπαϊκὴν καλλιτεχνίαν
εἰς τὴν ἐφαρμογὴν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφοῦ τὸ καινὸν ἔλαβε γνῶσιν τοῦ ἐγγράφου τοῦ κ. Εἰν
σαγγελέως τῶν Ἑφεσῶν, συνέταξε ἀμέσως ἀναφορὰν τῇ-
ὀποιᾳ ὑπέγραψαν πολλοὶ ἐκ τῶν ἐδῶ, δι' ἧς καταγγέλεται
ἐπὶ ἐξυβρίσει ὁ κ. Πρωτοπαπᾶς, πρὸς τὸν Εἰσαγγελεὰ τοῦ
Ἀρείου Πάγου καὶ τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης

— Ἀπεβίωσε πρὸ ἡμερῶν ἐν Ἀθήναις ὁ συμπολίτης
Ζήσιμος Τυπάλδος διαπρεπὴς κληρικός.

— Ὑπὸ τοῦ κ. δημάρχου ἐζητήθη παρὰ τοῖς ἐκτελεσταῖς
τοῦ κληροδοτήματος Βαλλιάνου ἀνάλογον χρηματικὸν πο-
σόν, πρὸς Ἰδρύσιν διαρκοῦς εὐλογοκομείου.

— Μᾶς ἐπεσκέφθη δι' ὀλίγας ἡμέρας ὁ ἡμέτερος φίλος
Σπύρος Βασιλόπουλος, ὁ πολὺ εὐφυῶς ἐπικληθεὶς νομάρχῃ
Φαλήρου διὰ τὴν ἐκεῖ δράσιν του.

— Ἐτελέσθησαν εἰ γάμοι τοῦ κ. Γεωργίου Δομένικου
δημοδιδασκάλου μετὰ τῆς δεσποίδος Εὐδοξίας Γ. Κηλλινί-
κων. Εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

— Ἀνεχώρησε διὰ τὰς Ἰνδίας, εἰς ἐκ τῶν πρώτων ὑ-
παλλήλων τοῦ καταστήματος Ῥάλλη κ. Κλεάνθης Παναῖς.

— Ἡρίστευσε κατὰ τὰς ἐξετάσεις του ἐν τῇ Ἰατρικῇ
Σχολῇ, ἀποσπᾶσας τὰ συγχαρητήρια τῶν καθηγητῶν του,
ὁ ἐκ Κορινθίων ἀξιόλογος νέος κ. Νικόλαος Ῥοσολυμης, ὃν
ἐκ καρδίας συγχαίρωμεθα.

— Ἀπεβίωσεν ἀγαθὸς συμπολίτης μας καὶ ἀφοσιωμένος
οἰκογενειάρχης ὁ Διονύσιος Μαλιαγρὸς σιδηρουργός. Συλλυ-
πούμεθα τοὺς εἰκεῖνους.

— Ἀναχωρήσαντος τοῦ κ. Μπερνικόλα τέως διευθυντοῦ
τοῦ ταχυδρομείου μας, ὅστις ἀφῆκε λαμπρὰς ἐντυπώσεις ἐν
τῇ ὑπηρεσίᾳ του, ἀφίκετο ὁ ἀντικαταστάτης του κ. Παπα-
γιανόπουλος, ἐπίσης διακεκριμένος ὑπάλληλος.

ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Τὸ ἐν Πειραιεὶ γνωστὸν κατὰστημα τοῦ συμπο-
λίτου μας κ. Νικολάου Σβορώνου, ἐκτὸς τῶν ναυτι-
κῶν εἰδῶν, ἔχει καὶ πωλεῖ χονδρικῶς εἰς τὰς ἐπαρ-
χίας ὅλα τὰ εἶδη τῶν χρωμάτων μὲ τιμὰς πολὺ
συμπερικτές. Προσέτι δὲ καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῆς ζω-
γραφικῆς. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἄς τὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν.

ΠΟΤΟΠΟΙΕΙΟΝ. Α. ΤΡΟΜΠΕΤΑ

Ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ ποτὰ κατασκευάζονται ἐν τῷ
ἐργοστασίῳ μὲ νέα μηχανήματα. Ῥοσόλια διάφορα
μὲ γνήσια ἀνθὴ Κεφαλληνίας. Κονιάκ ἐκ μοσχάτου.
Πλεῖστα ἄλλα εἶδη ποτῶν μὲ μεγάλην εὐθηνίαν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΤΥΠΟΓΡ. « ΛΕΟΝΤΟΣ » Ν. Π. ΚΟΥΡΕΙΑΝΒΙΟΥ.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ